

РЕШЕНИЕ

№ 804

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **10860** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е образувано по жалба на Б. А. Е. срещу Решение от 30.08.2013 г. по н.а.х. дело № 13237/2012 г. по описа на Софийски районен съд, с което СРС, НО, 12-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 102824 от 31.10.2011 г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност-началник АНД, отдел „Пътна полиция“ при Столична Дирекция на вътрешните работи /"ПП" при СДВР/, с което на Б. А. Е. с ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет. 2, на основание чл. 47, ал. 2 във вр. чл. 47, ал. 1, б. "а", чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл. 189, ал. 4 и чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание: „глоба“ в размер на 50,00 /петдесет/ лева за извършено нарушение по чл. 104а от ЗДвП.

Наведените в жалбата касационни основания за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП следва да се квалифицират като допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирани в жалбата с доводи за липса на доказателства за компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган /НО/.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратера дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна, че на 18.10.2011 г. около 10.50 часа Б. А. Е. управлявал л.а. марка „Б. 525" с ДК [рег.номер на МПС], негова собственост. Водачът се движел в [населено място] по ул.Г." с посока на движение от ул.Г.С. Р." към [улица]. Служителите на 01 РУП - СДВР - М. П. Е. и М. М. М., констатирали, че жалбоподателят говори по мобилния си телефон по време на движение, без да използва устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете и спрели водача за проверка.

За установеното по-горе нарушение св. Е. съставил на водача Е. АУАН № 102824/18.10.2011 г. /бл.№ 067652/, в присъствие на свидетеля очевидец на нарушението- св.М.. Лицето не се възползвало от правото си да направи възражения при запознаването си с АУАН. В законоустановения 3-дневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили възражения по отношение на така съставения АУАН.

От правна страна, при така установената фактическа обстановка, СРС е обусловил изводи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя. АУАН е съставен от оправомощено лице съгласно нормата на чл.189, ал.1 от ЗДвП в присъствие на един свидетел-очевидец. Така посоченият АУАН отговаря на императивните изисквания относно съдържанието на същия, заложили в чл.42 от ЗАНН. Актосъставителят е спазил срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН. АУАН е бил предявен за запознаване и подписан от нарушителя като в 6-месечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП. НП е издадено от компетентен по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН орган, оправомощен съобразно Заповед № 13 - 1687/02.07.2010 г., предвид действието на чл.189, ал.1 от ЗДвП. Налице е припокриване на установените фактически обстоятелства между АУАН и НП, с оглед първият да е годна основа за издаване на втория акт. При съставянето на АУАН и издаденото въз основа на него НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на императивните разпоредби на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН-и в АУАН, и в НП са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено-ползване на мобилен телефон при управление на МПС в населено място без устройство, позволяващо употребата му без участие на ръцете. Съставеното НП съдържа всички реквизити на нормата на чл.57, ал.1 от ЗАНН и напълно съответства на констатираното от полицейските служители в АУАН. Административнонаказателната отговорност на Б. Е. е ангажирана предвид виновно

допуснато нарушение на правилата за движение по пътищата, а именно на чл.104а от ЗДвП. Цитираната норма забранява на водачите на МПС да използват мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете им. От своя страна съставът на административното нарушение по чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП предвижда ангажиране на административнонаказателна отговорност на водач, който наруши забраната по чл.104а от ЗДвП. Касае се за изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез действие и противоправно бездействие. Наложено е наказание по вид и размер за нарушението е определено съобразно критериите по чл.27 от ЗАНН, така както е предвидено в чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП-като абсолютно определена по вид и размер санкция.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство- чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Действително съдът не е обосновал подробно компетентността на актосъставителя, но така допуснатото нарушение не е съществено, тъй като доказателствата за установяването ѝ са приобщени надлежно по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.63 от ЗАНН към доказателствените материали по делото. От тях се установява, че със Заповед №Із-1687/12.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл.189, ал.1 от ЗДвП, да съставят АУАН са определени следните полицейски органи /т.1/: от отдел „Пътна полиция” в ГДОП и полицейските органи от звената „Пътна полиция” в ОДМВР и СДВР и техните териториални звена-т.1.1; заемащи длъжност полицейски инспектор длъжността полицейски инспектор VI-IV степен, „автоконтрольор” и „младши автоконтрольор” в ОДМВР и СДВР и техните териториални звена-т.1.2; категория „В”, „Г”, „Д”, „Е” от звената „Охранителна полиция” в ГДОП, както и в ОДМВР и СДВР на обслужваната от тях територия, след проведено обучение и проверка на знанията им, чрез ежегодно полагане на изпит по ЗДвП-т.1.3 от заповедта. Със Заповед рег.№з-441, екз.№4/14.07.2011 г., на основание чл.30 от ЗМВР, във вр. чл.189, ал.1 от ЗДвП, Заповед №Із-1687/12.07.2010 г. и след успешно положен изпит за проверка на компетентността им по ЗДвП, са определени служителите от 01 РУП-СДВР да съставят АУАН по ЗДвП, сред които е и М. П. Е., съставил процесния акт.

С компетентност да издаде НП към 31.10.2011 г. е разполагала и Д. Д. Д., която съгласно служебно изисканите от АССГ писмени доказателства, изпратени с писмо рег.№RB202239-001-08/72 2014 г., представляващи квалифицирана информация, към този момент е заемала длъжността” началник група „Административнонаказателна дейност” към отдел „Пътна полиция” при СДВР. В това си качество и въз основа на делегираното ѝ със Заповед №Із-1687/12.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи правомощие по чл.189, ал.12 от ЗДвП тя е била компетентна да издаде НП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.08.2013 г. по н.а.х. дело № 13237/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :